

1329 27. Nov. 1889. I. Beh. af Lovf. om Tillæg til og Forandr. i Helligdagsloven. 1330

rejse maasse 4 Mil frem og tilbage til Politimesteren for at faae Lov til at gjøre denne Andtagelse. Den Slags Love, der bestemte, at man hvert Dieblit kan komme til at spørge en Politimester om Lov til at gjøre, hvad der er nødvendigt, tror jeg ikke, at Noget vil tælle for. Jeg skal ikke nærmere kritisere det ærede Medlems Lovforslag, men jeg tror, at Enhver, som kan læse og forstaa et Lovforslag, maa sige, at et Forslag, der er affattet som dette, er aldeles ubrugeligt. Jeg tror ikke, at der er et eneste Medlem her i Thinget med Andtagelse af det ærede Medlem, der vil være med til endelig at vedtage dette Lovforslag. Jeg skulde ikke have brugt saa stærke Udtryk, derjom det ærede Medlem ikke havde udtalt, at jeg havde søgt at forhindre Sagens Fremme. Jeg tror, at de fleste Medlemmer af Udvalget ville give mig et andet Studsmaal, nemlig det, at jeg tværtimod har trængt paa for at faae Sagen fremmet.

Tang: Jeg skal give det ærede Medlem, som nu satte sig, og som var Formand i det Udvalg, vi i Forår havde om Helligdagslovgivningen, det Vidnesbyrd, at han arbejdede meget ivrig paa at føre Sagen igjennem, og naar det ikke lykkedes, var det i Sandhed ikke hans Skyld. Det viste sig, at vi i Udvalget vare indbyrdes uenige. Vi vare saa uenige, at der næsten ikke var to enige Medlemmer, og jeg tror derfor, at hvis Thinget vil have Noget ud af denne Sag, maa vi hver for sig indskrænke vore Dyster betydeligt. Jeg indser ikke, efter at Udvalget nu har forhandlet i 2 Aar, at vi kunne blive enige om Mere end det, den ærede Minister har foreslaaet, med et Par Ændringer, navnlig om Grundlovsdagen og Dagen for en Helligdag, mindre Ting. Som den ærede Minister jo ogsaa har erklæret, at han kunde gaa ind paa. Iøvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Sagen, men maa slutte mig til det ærede Medlem, der nu satte sig, i den Betragtning, han har gjort gjældende, at vil Thinget have Noget ud af denne Sag, maa vi indskrænke vore Dyster, ellers vil man ikke i det Mindste ikke nu kunne bringe Noget ud deraf. Det forundrede mig meget at høre det ærede Medlem, der kalder sig Ordfører for Arbejderne, her henviser til, hvad den tydske Rigsdag gjorde

og forhandlede. Jeg synes, at der er adskillige Ting, som den tydske Rigsdag har besluttet angaaende Socialdemokratiet, som man vistnok ikke her vilde synes om. Men skulle vi have det ene, maa vi have det andet ogsaa. Iøvrigt tror jeg ikke, at det ærede Medlem fra Middelfart (H. Jensen) har gaaet Ret i, hvad han sagde om, hvad der hører til den danske Folkekirkes Bekjendelseskrifter. Til den danske Folkekirkes Bekjendelseskrifter hører det apostoliske Symbol, det nikæiske Symbol, det athanasianske Symbol, Luthers lille Katekismus og den Augsbургiske Konfession og hverken Mere eller Mindre. I Luthers lille Katekismus staa ikke de 10 Bud gjengivne saaledes, som de staa hos Moses, og altsaa saaledes som de staa hos Moses, høre de ikke til den danske Folkekirkes Bekjendelseskrifter, thi saa skulde det ogsaa høre med til den danske Folkekirkes Bekjendelseskrifter: „Jeg er Herren din Gud, som har ført Dig ud af Ægyptens Trællehus“, og det kan dog umulig høre med dertil. Iøvrigt er Forstaelsen af Budene som den danske Folkekirkes Bekjendelseskrifter saaledes, som Luther har fremstillet den i sin lille Katekismus. Jeg skal nu ikke tvivles, om denne Forklaring altid kan være rigtig, om man ikke kan have Indvendinger at gjøre. Smidlertid er det saa, at Budene høre til den danske Folkekirkes Bekjendelseskrifter, dog ikke aldeles, som de staa i de 10 Bud helt ud, men i den forfordede Skikkelse, som Luther har givet dem. Iøvrigt har den Skrid været meget stærkt oppe tidligere, ogsaa paa et Kirkemøde, som det ærede Medlem her berørte, om, hvorvidt Helligdag og Hviledag kunde passe sammen. Vi vide jo, at de 10 Bud ikke ere givne for de Kristne, men for Jødernes, men vi overfører dem til de Kristne, fordi de høre med til den almindelige Sædelære med Andtagelse netop af det 3die Bud. Paa den lempelige Maade, som Luther tager Budene, og med Forklaringerne til dem, kunne Kristne meget godt tage dem. Iøvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa den Ting. Vi have jo ikke her at gjøre med den Bog, som en æret Landthingsmand har udgivet, og som kaldes den danske Kirkeret. Den dømme vi ikke efter. Naar det ærede Medlem fra Middelfart siger, at den gjælder for den danske Folkekirke, da den er